

Er was eens een meisje die van griezelen hield. Ze hete Vera. En toen ging ze helemaal alleen het bos in, want ze wilde naar haar lievelingsplek in het bos. Ze rende naar haar lievelingsplek in het bos. Haar lievelingsplek was dicht bij een waterpoel. Maar haar lievelingsplek was een regelrechte ramp geworden. Ze ging heel even zitten. Maar, onder tussen kwam er een man bij de waterpoel. Vera zag de man. Ze wilde hoi zeggen, maar viel in slaap. Wat ze niet wist is dat die man een weerwolf was. Richting de avond wordt Vera wakker. De man was weg. Wat Vera ook niet wist, is dat de man achter een boom staat. Ze wilde terug, maar ze wist alleen in de middag de weg terug. Ze loopt naar elke richting toe, maar ze loopt alleen maar rondjes. Uit eindelijk wordt het nacht.

Vera wordt moe. Ze zoekt een plekje bij haar lievelingsplek. Midden in de nacht wordt de man een weerwolf. Vera wordt wakker door geritsel. Toen zag ze de weerwolf. Vera voelde even in haar zak, maar vind niks. Toen voelde ze in haar haar. Toen voelde ze een speld met een ijzeren balletje eraan. Vera maakte het balletje snel los. Ondertussen was de weerwolf dichterbij gekomen. Vera gooide het ijzeren balletje naar de poot van de weerwolf. De weerwolf stort naar beneden. Vera weet niet dat de weerwolf alsof doet dat hij dood is. Vera keek even rond. Ze zag alleen maar bomen, bomen en nog eens bomen. Maar toen ze voor zich keek, schrikt ze zich te pletter. Want de weerwolf lag er niet meer. Ze keek nog eens rond, maar ze zag de weerwolf niet. Toen viel ze weer in slaap. De volgende dag, vroeg in de ochtend, was de man er weer. Maar deze keer wist ze het zeker de man was de weerwolf! Ze rende zo hard terug naar haar huis toe. Ze ging naar binnen en pakte wat te drinken en wat lekkers. Toen ging ze naar de tuin. Haar moeder zij: 'waar was je gisteren avond?' Vera zij niks terug. Ze ging gewoon verder met snoepen uit de grote zak en drinken. De bel van de voordeur ging. De moeder van Vera deed de deur open en zag een zwerver. Wat de moeder van Vera en Vera niet weten is dat de zwerver de man is van het bos en weerwolf. De moeder van Vera zij: 'waarom belt u aan mijn deur?' de man zegt: 'ik ben een zwerver en ik kan me nergens verbergen voor onweer' de moeder van Vera zij: 'je mag op de kamer van Vera slapen' de vader van Vera kwam in de nacht thuis en hoorde gekraak! Hij wist niet dat er een zwerver in Veras bed lag ' en dat Vera bij de moeder lag. Hij ging de kamer van Vera in om een kus te geven, maar in haar bed lag geen meisje maar een wolf, een weerwolf. de vader schrok zich te pletter van de weerwolf. Maar de weerwolf zei, u hoeft niet bang te zijn, ik ben een vriendelijke zei de weerwolf gaat u maar lekker slapen. oke zei de vader, en hij ging naar bed. Zo dacht de weerwolf dat ging makkelijk. Als ze slapen eet ik ze alle drie op. Maar midden in de nacht, begon het heel hard te regenen. Zo hard dat het huis vol liep, behalve het bovenste gedeelte. Uit de wc kruipt een dikke zeeslang. Die eet de weerwolf met huid en haar op. Daarna ging hij de andere kamer binnen, de kamer waar Vera ligt. De zeeslang eet Vera en de ouders op.

einde
